

også vil være resultatkontrakter med ansatte direktører osv., som vi også har set det på det statslige område, og så forsvinder en stor del af offentlighedens indsigt, når man går over til den form for styring. Så det er vi klart imod, og i øvrigt savner vi også, at der kommer en ordentlig evaluering af, hvad den form for styring har betydning, og hvad Skanderborgmodellen har betydet.

Så er der den anden del, som handler om hele ideen om, at man skal konkurrenceudsætte, at man skal have så meget udbud som muligt, at alting på det offentlige område skal styres, som om det var virksomheder. Det er vi imod. Vi mener, at der er en række områder, som ikke skal styres som virksomheder, men som skal styres ud fra, at det at tage sig af børn, ældre, socialt udsatte osv. hverken kan sammenlignes med en pølsefabrik eller med at lave veje og kloakker. Det er et fundamentalt andet område.

Dertil kommer så, at hvis man er interesseret i, at vi skal have mangfoldighed både i opgaveløsningen og i forskellige virksomheder i Danmark, så er det den helt forkerte vej at gå. Det, vi kan se, er, at den måde, man styrer på, fører til voldsom monopoldannelse; det fører til, at monopoler kan gå ind og underbyde både de offentlige institutioner og de små og mellemstore virksomheder på området, kan få opgaven, hvorefter de udraderer de andre, og så står monopolerne tilbage og kan hæve priserne, som de vil.

Så hvis man ønsker, at vi i Danmark også fremover skal have en mangfoldighed af muligheder for at løse tingene inden for offentlige institutioner, både inden for selvstyrende institutioner og også inden for små og mellemstore virksomheder, så er det den helt forkerte vej at gå. Den mulighed, man giver her, det, regeringen går efter, er at få så mange monopoler som muligt og støtte de store virksomheder. Det synes jeg så bare at regeringen skulle sige åbent.

Hvad angår mangfoldighed, har flere af ordførerne, når jeg har spurgt dem, så peget på muligheden for selvejende institutioner osv. Den mulighed har man jo også uden de her tiltag. Hele den mangfoldighed, vi har på børnehaverområdet, hvor omkring halvdelen af alle vores dagtilbud ikke er kommunale, men er selvejende, foreningsejede eller andet, er jo netop ikke opstået ved, at man har lavet konkurrenceudsættelse og har styret det hele som virksomheder. Det er opstået ved, at der har været engagerede forældre, pædagoger osv., der har skabt

forskellige muligheder, ud fra at de ønskede at prøve nogle andre ting af.

Hvis det er den vej, man vil gå, så er det nogle helt andre redskaber, man skal bruge, end at styre det offentlige, som om det hele er små virksomheder og det gælder om at fremme de store monopoler.

Kl. 11:22

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Britta Schall Holberg.

Kl. 11:23

Britta Schall Holberg (V):

Ser fru Line Barfod mon ikke spøgelse ved højlys dag? Der er jo faktisk mulighed for, at noget af det udbud kan deles op, sådan at også mindre virksomheder kan byde på det. Der er jo ikke tale om, at der er nogen monopoldannelse her eller noget som helst. Det må da i hvert fald være op til kommunalbestyrelsen selv at finde ud af, hvordan de vil dele det op.

Det andet er, at jeg ikke kan forstå fru Line Barfods udtalelser om den her ordning med at uddelegere. Der er jo tale om en delegering fra kommunalbestyrelsen og helt ud til det yderste led, altså ud til den enkelte leder af institutionen, ud til den enkelte medarbejder. Har fru Line Barfod dog ingen forståelse for, at der ligger en kvalitet, også en arbejdsmæssig kvalitet, for ledere og medarbejdere i at få en sådan kompetence?

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Line Barfod (EL):

Først vil jeg kort sige om monopoler, at det jo er de store virksomheder, der har muligheden for at gå ind og underbyde; det er de store virksomheder, der har muligheden for at have konsulenter, der kan gå ind og lave de bud, der skal til, søge alle de mange mærkelige puljer osv., som regeringen opretter. Så derfor er den realitet, vi har set, at det i høj grad er de store virksomheder, der har muligheden for at sætte sig på udbuddene. Og det underbygges jo så nu af den statslige indkøbsaftale, hvor man vælger nogle få, store firmaer ud som dem, der så skal have monopole på at levere, hvad enten det er kuglepennene, konsulentydelser eller andet.

Med hensyn til delegering går vi varmt ind for, at man laver selvforvaltning, hvor man i høj grad selv får lov til at styre, medarbejdere og borgere sammen. Men vi oplever bare ikke, at